

РЕШЕНИЕ № 13

София, 25 септември 1997 г.

конституционно дело № 7/1997 г.

(Обн., ДВ, бр. 89 от 7 октомври 1997 г.)

Конституционният съд в състав: Председател - Асен Манов, и членове: Младен Данаилов, Милчо Костов, Цанко Хаджистойчев, Станислав Димитров, Николай Павлов, Иван Григоров, Пенчо Пенев, Тодор Тодоров, Александър Арабаджиев, Георги Марков, при участието на секретар-протоколита Енита Еникова разгледа в закрито заседание на 25 септември 1997 г. конституционно дело № 7 от 1997 г., докладвано от съдията Георги Марков.

Делото е образувано на 16 юли 1997 г. по искане на 51 народни представители.

Иска се установяване на противоконституционността на § 1, ал. 1 от допълнителните разпоредби на Правилника за организацията и дейността на Народното събрание (ПОДНС) - ДВ, бр. 44 от 1997 г. Поддържа се, че всеки народен представител има право на законодателна инициатива съгласно чл. 87, ал. 1 от Конституцията. С атакуваната разпоредба се предвижда ПОДНС да може да бъде изменян само по искане на председателя на Народното събрание или на 1/10 от всички народни представители, т. е. това не може да стане по искане на отделен депутат. Според вносителите така се нарушава Конституцията.

С определение от 31 юли 1997 г. искането е прието за разглеждане по същество. Като заинтересувана страна е конституирано Народното събрание, чието становище е, че "Правилникът за организацията и дейността на Народното събрание не е законодателен акт, не създава права и задължения за гражданите, а е един устройствен правилник, който може да предвиди специален начин за своето изменение и допълнение." Поддържа се, че поради изложеното, атакуваната разпоредба на ПОДНС не противоречи на Конституцията.

Конституционният съд, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, приема следното:

Организацията и дейността на Народното събрание се осъществяват въз основа на правилник, приет от него, но при спазване на Конституцията - чл. 73 от същата.

Съгласно чл. 87, ал. 1 от Конституцията право на законодателна инициатива има всеки народен представител. Това право не може да бъде ограничено и важи за всички други актове, които Народното събрание приема - решения, декларации, обръщения и пр. Конституционният законодател е предвидил изрично случаите, при които определени актове на парламента могат да се издават само по искане на група народни представители - чл. 89, ал. 1 и чл. 90, ал. 2 от Конституцията, или от правителството - чл. 87, ал. 2 от основния закон.

Наред с изложеното следва да се има предвид, че председателят на Народното събрание има правомощия, които са изчерпателно изброени в чл. 77, ал. 1 от Конституцията . Те обаче не му дават повече права от останалите народни представители по отношение на законодателната инициатива и инициативата за издаване на други актове от парламента.

С оглед на изложеното и на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията Конституционният съд

РЕШИ:

Обявява за противоконституционна разпоредбата на § 1, ал. 1 от допълнителните разпоредби на Правилника за организацията и дейността на Народното събрание (ДВ, бр. 44 от 1997 г.).

Председател: Асен Манов